

Прийнято на засіданні Кабінету Міністрів України	
(протокол № 26 від	
"13" серпня	2007 р.
підписано:	
"27" серпня	2007 р.)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 27 серпня 2007 р. № 879

Київ

Про заходи щодо збереження автомобільних доріг загального користування

Відповідно до статей 4 і 29 Закону України "Про дорожній рух", статті 33 Закону України "Про автомобільні дороги" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок здійснення габаритно-вагового контролю та справляння плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні;

ставки плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні;

Порядок тимчасового обмеження або заборони руху транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів на окремих ділянках автомобільних доріг загального користування.

2. Визначити Міністерство транспорту та зв'язку компетентним органом із введення міжнародного сертифіката зважування вантажних транспортних засобів.

3. Установити, що:

дія Порядку здійснення габаритно-вагового контролю та справляння плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні, поширюється на вітчизняних та іноземних перевізників, що здійснюють перевезення вантажів на території України;

роз'яснення з питань застосування порядків, затверджених цією постановою, надає Державна служба автомобільних доріг.

4. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

5. Визнати такими, що втратили чинність, акти Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

6. Міністерству внутрішніх справ разом з Державною службою автомобільних доріг у тримісячний строк вжити заходів для організації контролю габаритно-вагових параметрів транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів під час їх проїзду автомобільними дорогами загального користування.

7. Міністерству транспорту та зв'язку у тримісячний строк вжити заходів з організації контролю габаритно-вагових параметрів транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів у морських, річкових портах, пунктах пропуску через державний кордон та вантажних терміналах.

Прем'єр-міністр України

В. ЯНУКОВИЧ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 червня 2007 р. № 849

ПОРЯДОК
здійснення габаритно-вагового контролю та
справляння плати за проїзд автомобільними
дорогами загального користування транспортних
засобів та інших самохідних машин і механізмів,
вагові та/або габаритні параметри
яких перевищують нормативні

Загальні питання

1. Цей Порядок визначає механізм здійснення габаритно-вагового контролю великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів (далі — великовагові та/або великогабаритні транспортні засоби), що використовуються на автомобільних дорогах загального користування.

2. Терміни, що вживаються у цьому Порядку, мають таке значення:

1) вимірювання (зважування) — процес визначення за допомогою вимірювального (зважувального) обладнання габаритно-вагових параметрів фактичної маси та навантаження на вісь (осі) транспортного засобу, що проводяться згідно з методикою, затвердженою спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері метрології;

2) великовагові та великогабаритні транспортні засоби — транспортні засоби, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні навантаження на вісь (осі) та загальна маса або габарити яких перевищують один з параметрів, що зазначені у пункті 22.5 Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 41, ст. 1852). При цьому транспортний засіб не може вважатися великоваговим та/або великогабаритним, якщо його параметри не перевищують нормативи більш як на 2 відсотки;

3) габаритно-ваговий контроль — контроль за проїздом великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів автомобільними дорогами загального користування, який включає перевірку відповідності габаритно-вагових параметрів таких транспортних засобів установленим законодавством параметрам і нормам, наявності дозволу на рух за визначеними маршрутами, а також дотримання визначених у дозволі умов та режиму руху транспортних засобів;

4) дозвіл на рух — єдиний уніфікований документ, що видається уповноваженим органом відповідно до Правил проїзду великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2001 р. № 30 “Про проїзд великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та

залізничними переїздами” (Офіційний вісник України, 2001 р., № 3, ст. 75), після внесення в установлених порядку і розмірі плати за проїзд таких транспортних засобів автомобільними дорогами загального користування, в якому визначаються умови експлуатації транспортних засобів протягом певного часу за встановленим маршрутом і який дає право на проїзд за таких умов;

5) вимірювальне і зважувальне обладнання — технічні засоби, які застосовуються під час визначення габаритно-вагових параметрів транспортних засобів і мають нормовані метрологічні характеристики;

6) місце здійснення габаритно-вагового контролю — спеціально облаштоване місце розташування стаціонарних або пересувних пунктів габаритно-вагового контролю;

7) стаціонарний пункт габаритно-вагового контролю (далі — стаціонарний пункт) — позначене відповідними дорожніми знаками та розташоване поблизу проїзної частини дороги відокремлене місце для здійснення контролю навантаження на вісь (осі) транспортних засобів, загальна маса та/або габарити яких перевищують установлені параметри, де розташовані спеціальні службові приміщення, споруди з вимірювальним і зважувальним обладнанням, а також майданчики для зберігання вантажів та стоянки транспортних засобів;

8) пересувний пункт габаритно-вагового контролю (далі — пересувний пункт) — спеціальний транспортний засіб, обладнаний вимірювальною і зважувальною технікою для здійснення контролю. Ділянка дороги на відстані 100 метрів до пересувного пункту, 50 метрів за пересувним пунктом та узбіччя дороги за напрямком руху, де розташовано пункт, вважаються його межами. Місце здійснення габаритно-вагового контролю позначається відповідними тимчасовими дорожніми знаками;

9) попередній габаритно-ваговий контроль — визначення параметрів великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу для встановлення наявності перевищення нормативів;

10) точний габаритно-ваговий контроль — визначення габаритно-вагових параметрів транспортного засобу на стаціонарному пункті;

11) повторне вимірювання і зважування — будь-яке наступне вимірювання транспортного засобу, що перебуває в межах одного стаціонарного пункту габаритно-вагового контролю, з часу в'їзду такого транспортного засобу на територію пункту до виїзду з неї. Не є повторним вимірювання, яке проводиться через технічні перебої в роботі вимірювального і зважувального обладнання, що не суперечить вимогам затвердженої спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері метрології методики;

12) погодження маршруту великовагових та великогабаритних транспортних засобів — документ, що видається дорожніми, комунальними, залізничними та іншими підприємствами і організаціями, який підтверджує можливість безпечного проїзду маршрутом. Погодження маршруту великовагових та великогабаритних транспортних засобів є підставою для видачі дозволу на рух.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному у Правилах дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 41, ст. 1852).

3. Габаритно-ваговий контроль транспортних засобів здійснюється:

у пунктах пропуску через державний кордон — Службою міжнародних автомобільних перевезень Мінтрансзв'язку;

на автомобільних дорогах загального користування — уповноваженими Укравтодором дорожніми підприємствами та організаціями разом з відповідними підрозділами МВС.

4. Діяльність пунктів габаритно-вагового контролю забезпечується службами автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі і підприємствами, визначеними в установленому законодавством порядку.

5. Укравтодор здійснює фінансування робіт з утримання, обслуговування та забезпечення функціонування пунктів габаритно-вагового контролю на підставі кошторису, який щороку складається та затверджується Укравтодором, за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету, передбачених для будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування.

6. Габаритно-ваговий контроль здійснюється виключно в пунктах габаритно-вагового контролю працівниками відповідних служб.

Вимоги до контрольної-вимірювального обладнання та пунктів габаритно-вагового контролю

7. Місце розташування стаціонарного пункту та схема організації дорожнього руху при під'їзді до пункту та виїзді з нього визначаються службами автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі і погоджуються з відповідними підрозділами МВС та Укравтодору.

8. У темну пору доби місце здійснення габаритно-вагового контролю повинне бути освітленим.

9. У стаціонарних пунктах, розташованих на автомобільних дорогах загального користування, встановлюється цілодобовий режим роботи. Режим роботи стаціонарних пунктів, розташованих у морських, річкових портах, вантажних терміналах, місцях формування вантажопотоків, відповідає режиму роботи таких об'єктів.

10. Місце заїзду до зони стаціонарного пункту та місце виїзду з неї облаштовуються перехідно-швидкісними смугами, параметри яких відповідають визначеним для даної категорії дороги, а також стоянками для транспортних засобів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні.

11. Режим роботи пересувного пункту встановлюється за погодженням з Укравтодором. Збороняється експлуатація пересувних пунктів у темну пору доби, крім випадків, коли такий пункт розташовано у морських,

річкових портах, вантажних терміналах, місцях формування вантажопотоків.

12. Вимірювальне і зважувальне обладнання для здійснення габаритно-вагового контролю повинне утримуватись у робочому стані; періодично проводиться повірка (метрологічна атестація) такого обладнання з подальшим клеймуванням (пломбуванням) та видачею відповідного свідоцтва спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері метрології.

13. Під час здійснення габаритно-вагового контролю не допускається використання вимірювального і зважувального обладнання, періодична повірка (метрологічна атестація) якого не проведена, а також обладнання, що перебуває у несправному стані.

14. Вимоги до облаштування та технічного оснащення пунктів габаритно-вагового контролю визначаються Укравтодором.

Вимоги до габаритно-вагового контролю

15. Контроль за наявністю у водіїв великовагових та великогабаритних транспортних засобів дозволу на рух здійснюють відповідні підрозділи МВС, підприємства Укравтодору, які здійснюють габаритно-ваговий контроль.

16. Габаритно-ваговий контроль включає попередній та/або точний.

17. У разі виявлення під час здійснення попереднього габаритно-вагового контролю факту перевищення установлених габаритно-вагових параметрів здійснюється точний габаритно-ваговий контроль.

18. За результатами точного габаритно-вагового контролю водієві транспортного засобу видається довідка результатів здійснення контролю із зазначенням часу і місця його проведення, а на запит водія — міжнародний сертифікат зважування вантажних транспортних засобів, якщо пункт габаритно-вагового контролю уповноважений видавати такі сертифікати.

19. Регламент проведення вимірювання і зважування та технічні параметри вимірювального і зважувального обладнання визначаються Укравтодором згідно з методикою, затвердженою спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері метрології.

20. Працівник (інспектор-оператор) пункту габаритно-вагового контролю визначає за результатами точного контролю, чи є транспортний засіб великоваговим та/або великогабаритним.

Водії під час перебування в зоні стаціонарного пункту габаритно-вагового контролю повинні виконувати вимоги працівників цього пункту.

21. У разі виявлення факту перевищення хоча б одного вагового та/або габаритного нормативного параметра більш як на 2 відсотки подальший рух транспортного засобу забороняється до внесення плати за його проїзд автомобільними дорогами загального користування (далі — плата за проїзд). Плата за проїзд великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу, що рухався без відповідного дозволу, здійснюється у подвійному розмірі за пройденою частину маршруту.

У разі здійснення руху з порушенням умов, визначених у дозволі на рух, подвійний розмір застосовується в частині перевищення фактичних

показників над показниками, визначеними у дозволі, за пройденої частини маршруту.

Довідка про здійснення габаритно-вагового контролю та/або сертифікат зважування діє протягом усього маршруту.

У разі наявності підозри щодо перевищення нормативних габаритно-вагових параметрів транспортного засобу, працівники пунктів габаритно-вагового контролю проводять його повторне зважування.

22. Великоваговий та/або великогабаритний транспортний засіб, подальший рух якого заборонено, розміщується на стоянці в межах стаціонарного пункту із застосуванням технічних засобів, що унеможливають подальший рух.

Про кожний такий випадок працівник (інспектор-оператор) пункту габаритно-вагового контролю негайно складає акт і повідомляє регіональну службу Укравтодору та відповідний підрозділ МВС.

Порядок застосування технічних засобів, що унеможливають подальший рух великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу, та форма акта про порушення правил проїзду такого транспортного засобу затверджуються спільним наказом Укравтодору і МВС.

У разі виявлення порушення правил проїзду великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів у межах пересувного пункту такий транспортний засіб супроводжується до найближчого стаціонарного пункту або до спеціально відведених місць патрульним автомобілем відповідного підрозділу МВС. Рух зазначеного транспортного засобу дозволяється після отримання дозволу на рух.

23. Власник великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу або уповноважена ним особа має право привести габаритно-вагові параметри транспортного засобу у відповідність з установленими нормативами шляхом часткового розвантаження, перевантаження на інший транспортний засіб або у будь-який інший спосіб.

24. Після приведення габаритно-вагових параметрів транспортного засобу у відповідність з установленими нормативами і внесення плати за проїзд такий засіб спрямовується для здійснення повторного габаритно-вагового контролю. Якщо під час здійснення повторного габаритно-вагового контролю фактів перевищення габаритно-вагових параметрів не виявлено, транспортний засіб може продовжити подальший рух.

25. У разі невиконання водієм транспортного засобу вимоги щодо встановлення обмежень руху, внаслідок чого здійснення габаритно-вагового контролю унеможливується, працівник (інспектор-оператор) пункту габаритно-вагового контролю вносить відомості про такий факт у спеціальний реєстр, форма та порядок ведення якого затверджується Укравтодором, і негайно повідомляє про це регіональну службу Укравтодору та відповідний підрозділ МВС. За весь час перебування транспортного засобу в межах стаціонарного пункту стягується плата, порядок внесення та розмір якої встановлюються Укравтодором.

Плата за проїзд автомобільними дорогами загального користування великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів

26. Кошти, стягнені за проїзд автомобільними дорогами загального користування великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів, спрямовуються в установленому порядку до державного бюджету.

27. Плата за проїзд автомобільними дорогами загального користування справляється з транспортних засобів вітчизняних та іноземних власників, у тому числі тих, що визначені у статті 5 Закону України "Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України", справляється у разі виявлення факту перевищення їх фактичних параметрів над параметрами, які враховувалися під час встановлення розміру єдиного збору в пунктах пропуску через державний кордон, де відсутні вагові комплекси, та з транспортних засобів, які виїжджають за межі України і на які в установленому порядку не отримано дозвіл на рух та не внесено плату за проїзд.

Плата за проїзд справляється в національній валюті.

28. Плата за проїзд автомобільними дорогами загального користування великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу вноситься перевізником за затвердженими ставками виходячи з вагових та/або габаритних параметрів транспортного засобу, протяжності маршруту, кількості перевезень.

Погодження маршруту видається після внесення в установленому розмірі плати за проїзд. У разі прийняття рішення про відмову перевізника від проїзду за погодженим маршрутом внесена плата за проїзд не повертається.

29. Плата за проїзд великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів, що використовуються для перевезення вантажів з метою запобігання чи ліквідації надзвичайних ситуацій або наслідків стихійного лиха за узгодженими маршрутами, не стягується.

30. Плата за проїзд великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу справляється за встановленими ставками залежно від маси такого транспортного засобу, навантаження на вісь (осі), габаритів та протяжності маршруту за формулою

$$П = (P_{зм} + P_{нв} + P_{г}) \times B,$$

де P — розмір плати за проїзд;

$P_{зм}$ — розмір плати за перевищення загальної маси транспортного засобу за 1 кілометр проїзду;

$P_{нв}$ — розмір плати за перевищення навантаження на вісь (осі) (за одиничну + за здвоєну + за строєну) транспортного засобу за 1 кілометр проїзду;

$P_{г}$ — розмір плати за перевищення габаритів (за висоту + за ширину + за довжину) транспортного засобу за 1 кілометр проїзду;

B — відстань перевезення, кілометрів.

Осі вважаються здвоєними або строєними, якщо відстань між зближеними (суміжними) осями не перевищує 2,5 метра.

31. При визначенні розміру плати за проїзд транспортних засобів з осьовим сполученням більше трьох береться до рахунку схема, що спричиняє більші руйнування доріг з комбінацій одно-, двох- та трьохосьових сполучень, а найбільша сума навантаження на суміжні осі припадає на максимальну колісну формулу.

Для строєних осей з одиночними шинами плата за перевищення допустимих навантажень на вісь (осі) збільшується у два рази.

Погодження маршруту та видача дозволу на рух

32. Перевізник, який має намір використовувати великоваговий та/або великогабаритний транспортний засіб, зобов'язаний не пізніше ніж за три доби звернутися до уповноважених Укравтодором підприємств із заявою про видачу погодження маршруту. Дозвіл на рух великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу видається відповідним підрозділом МВС після надання погодження маршруту.

У заяві про видачу погодження маршруту повинні міститися відомості про характер і категорію вантажу, загальну масу навантаження на вісь (осі), габарити, технічну характеристику великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу, строк перевезення і маршрут. У разі коли під час здійснення габаритно-вагового контролю встановлено, що транспортний засіб є великоваговим та/або великогабаритним, до заяви додаються довідка про здійснення габаритно-вагового контролю та документи, на підставі яких встановлюється маршрут проїзду такого транспортного засобу з часу завантаження до часу здійснення габаритно-вагового контролю.

33. З метою забезпечення безпеки руху і збереження автомобільної дороги під час розроблення маршруту великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу беруться до уваги стан дорожнього покриття, сезонні природно-кліматичні фактори, несуча спроможність і габарити штучних споруд.

34. У разі затримки або відміни руху великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу з будь-яких причин (погодно-кліматичні умови, несправність транспортного засобу тощо) перевізник не менш як за добу до дати початку перевезення, визначеної у погодженні маршруту такого засобу, звертається до відповідних підрозділів МВС та уповноважених Укравтодором підприємств, якими було надано погодження маршруту та дозвіл, щодо перенесення строку. За відсутності такого звернення або у разі пропущення встановленого для звернення строку вважається, що великоваговий та/або великогабаритний транспортний засіб здійснив проїзд, погодження використане, а плата за проїзд сплачена і не підлягає поверненню.

35. Рух великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів може бути тимчасово обмежено або заборонено у разі настання погодно-кліматичних умов, за яких експлуатація таких транспортних засобів може призвести до значного пошкодження автомобільних доріг або негативно позначитися на безпеці руху. Можуть також встановлюватися сезонні

обмеження на рух великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів за певними маршрутами чи на окремих ділянках автомобільних доріг за такими маршрутами, про що Укравтодор повинен своєчасно інформувати перевізників через засоби масової інформації або шляхом розміщення відповідної інформації на визначеній веб-сторінці в Інтернет.

36. Послуги з розроблення оптимального маршруту великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу, проекту перевезення, проведення обстеження маршруту, дослідження стану дорожнього покриття, інженерних споруд на маршруті, а також проведення у разі потреби робіт з укріплення, підсилення автомобільних доріг та інженерних споруд за маршрутом оплачуються перевізником або уповноваженою ним особою відповідно до договорів, укладених з виконавцями таких робіт.

Відповідальність учасників відносин у сфері габаритно-вагового контролю

37. Учасники відносин у сфері габаритно-вагового контролю несуть відповідальність згідно із законодавством.

38. Про випадки ухилення водія транспортного засобу від здійснення габаритно-вагового контролю або про факт повторної експлуатації великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу без відповідного дозволу або з порушенням умов, визначених у дозволі, Укравтодор інформує Головну державну інспекцію на автомобільному транспорті.

39. Відповідальність за збереження великовагових та/або великогабаритних транспортних засобів, рух яких заборонено, а також вантажу за весь час з моменту заборони руху до його відновлення несе перевізник, якщо інше не визначено договором, укладеним між перевізником або уповноваженою ним особою та підприємством або організацією, що здійснюють габаритно-ваговий контроль.

40. Відповідальність за збитки, завдані власнику великовагового та/або великогабаритного транспортного засобу чи вантажу, а також третім особам у зв'язку із заборонаю руху, несе особа, що прийняла такий вантаж до перевезення, крім випадків, пов'язаних із заборонаю руху внаслідок неправомірних дій працівників пункту габаритно-вагового контролю.

41. Дії або бездіяльність учасників відносин у сфері габаритно-вагового контролю можуть бути оскаржені в установленому порядку.

42. Забороняється перевезення вантажів у контейнерах, які завантажені з порушенням Міжнародної конвенції щодо безпечних контейнерів.

40

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 червня, 2007 р. № 849

СТАВКИ

плати за проїзд автомобільними дорогами загального користування транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові та/або габаритні параметри яких перевищують нормативні

Вид транспортного засобу	Параметри	Ставка плати за кожен кілометр відстані, євро
1. Великовагові транспортні засоби (за загальну масу)	від 38 до 40 тонн включно	0,02
	від 40 до 44 тонн включно	0,1
	від 44 до 52 тонн включно	0,2
	від 52 до 60 тонн включно	0,27
	понад 60 тонн за кожні наступні 10 тонн	0,78
2. Великовагові транспортні засоби з перевищенням допустимих осьових навантажень	до 5 відсотків включно	0,05
	від 5 до 10 відсотків включно	0,1
	від 10 до 20 відсотків включно	0,27
	понад 20 відсотків за кожні наступні 5 відсотків	0,15
3. Великогабаритні транспортні засоби з перевищенням установленної ширини, висоти, довжини	за кожний параметр	0,03

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 червня 2007р. № 879

ПОРЯДОК
тимчасового обмеження або заборони руху
транспортних засобів та інших самохідних машин
і механізмів на окремих ділянках автомобільних
доріг загального користування

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає дії підрозділів МВС, підпорядкованих Укравтодору служб автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі або уповноважених ним підприємств та організацій (далі — дорожні підприємства) у разі виникнення на окремих ділянках автомобільних доріг загального користування умов, що створюють загрозу безпеці дорожнього руху або можуть призвести до пошкодження та руйнування автомобільних доріг.

2. Умовами, за яких створюється загроза безпеці дорожнього руху або можуть бути пошкоджені та зруйновані автомобільні дороги (далі — небезпечні умови), є:

природні явища (повінь, каменепад, землетрус, зсув ґрунту, селеві потоки тощо);

несприятливі погодні умови (ожеледь, ожеледиця, сильний снігопад, вітер, який спричиняє утворення снігових переметів на проїзній частині, спека тощо);

перезволоження ґрунту, внаслідок якого конструкція земляного полотна дороги втрачає несучу здатність;

підвищена температура повітря, внаслідок якої конструкція дорожнього одягу під впливом динамічних навантажень може різко втрачати несучу здатність;

деформація покриття (колійність, осідання тощо), земляного полотна, елементів штучних споруд;

затори в дорожньому русі;

дорожньо-транспортні пригоди.

3. Обмеження або заборона руху на окремих ділянках автомобільних доріг загального користування (далі — ділянки автомобільних доріг) встановлюються відповідно до Законів України "Про дорожній рух" та "Про міліцію".

Дії підрозділів МВС і дорожніх підприємств у разі
виникнення небезпечних умов на ділянках автомобільних доріг

4. У разі надходження інформації про виникнення небезпечних умов на ділянці автомобільної дороги відповідні підрозділи МВС і дорожні

48

підприємства, що обслуговують зазначену ділянку, вживають заходів для перевірки інформації; повідомляють відповідні підрозділи МВС в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі і служби автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі, які приймають рішення про обмеження або заборону руху на такій ділянці відповідних категорій транспортних засобів, підрозділи МНС, органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та інші заінтересовані органи.

5. Працівники дорожнього підприємства залежно від прийнятого рішення (обмеження або заборона руху, організація об'їзду тощо) негайно облаштовують ділянку автомобільної дороги, на якій виникли небезпечні умови, технічними засобами організації дорожнього руху згідно з установленими вимогами та забезпечують їх належне утримання. Дорожні знаки та технічні засоби організації дорожнього руху, які використовуються при цьому, повинні відповідати встановленим вимогам.

6. У разі неможливості негайного облаштування ділянки автомобільної дороги, на якій виникли небезпечні умови, технічними засобами організації дорожнього руху для її позначення використовуються штатні засоби, а також підручні матеріали, якими укомплектовано патрульні автомобілі МВС. При цьому на зазначеній ділянці до моменту облаштування її всіма необхідними технічними засобами організації дорожнього руху несуть службу працівники відповідних підрозділів МВС.

7. Про виникнення на ділянках автомобільних доріг небезпечних умов, унаслідок яких рух транспортних засобів обмежується або забороняється більш як на годину, служби автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі повідомляють керівництву Укравтодору та місцевим органам самоврядування, а відповідні підрозділи МВС в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі — Державтоінспекції МВС.

Про обмеження або припинення руху транспортних засобів на автомобільних дорогах державного значення Укравтодор інформує МНС, МВС та Мінтрансв'язку.

Обмеження або заборона руху на ділянках автомобільних доріг, де виникли небезпечні умови

8. У разі коли небезпечні умови або робота з ліквідації їх наслідків триватимуть більше доби, рішення про обмеження або заборону руху на цій ділянці приймається керівником служби автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі за погодженням з відповідними підрозділами МВС в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі, про що повідомляються відповідно до Закону України "Про дорожній рух" місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та МВС.

Одночасно дорожні підприємства і відповідні підрозділи МВС із залученням у разі потреби представників місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування обстежують та визначають можливі маршрути об'їзду. За результатами обстеження складається відповідний акт

та у разі потреби вживаються заходи для приведення доріг, якими будуть проходити маршрути об'їзду, в належний технічний стан.

При цьому служби автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі розробляють згідно з установленими вимогами індивідуальні схеми організації дорожнього руху, які погоджуються з відповідними підрозділами МВС та затверджуються місцевими органами виконавчої влади в установленому порядку.

9. Про обмеження або заборону руху на ділянках автомобільних доріг, наявні стоянки, що охороняються, і об'єкти дорожнього сервісу служби автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі інформують учасників дорожнього руху, населення через засоби масової інформації та шляхом установлення відповідних інформаційних щитів на перехрестях доріг, біля адміністративних споруд дорожньо-експлуатаційних організацій та в інших місцях зосередження транспортних засобів.

10. Режим обмеження або заборони руху може вводитися на строк дії небезпечних умов, пов'язаних з несприятливими погодними умовами, перезволоженням ґрунту, підвищеною температурою повітря, деформацією покриття (коліїність, осідання тощо), земляного полотна, елементів штучних споруд та інших пошкоджень, що призводять до втрати несучої здатності конструктивних елементів автомобільних доріг.

11. Контроль за дотриманням учасниками дорожнього руху режиму обмеження або заборони руху на автомобільних дорогах здійснюється працівниками відповідних підрозділів МВС шляхом патрулювання.

Контроль за відповідністю облаштування таких ділянок технічними засобами організації дорожнього руху здійснюється відповідними підрозділами МВС і служб автомобільних доріг в Автономній Республіці Крим, областях та м. Севастополі.

12. Після відновлення фізико-технічних характеристик дороги або закінчення дії несприятливих умов рух транспорту відновлюється. При цьому технічні засоби організації дорожнього руху, які встановлено на період дії обмеження або заборони руху, негайно демонтуються відповідними дорожніми підприємствами.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 травня 2007 р. № 849

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов
Кабінету Міністрів України

1. У Правилах проїзду великогабаритних та великовагових транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїздами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2001 р. № 30 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 3, ст. 75; 2002 р., № 16, ст. 865, № 40, ст. 1860):

1) доповнити пункт 4 абзацом такого змісту:

“Допускається перевищення вагових параметрів над визначеними у пункті 22.5 Правил дорожнього руху на 2 відсотки (величина похибки) без оформлення відповідного дозволу та плати за проїзд.”;

2) пункт 9 викласти в такій редакції:

“9. У разі коли маршрут великогабаритних та великовагових транспортних засобів (далі — маршрут) проходить автомобільними дорогами загального користування кількох областей та Автономної Республіки Крим, перевізник зобов'язаний погодити його з Укравтодором або уповноваженими ним підприємствами. Якщо маршрут не виходить за межі однієї області чи Автономної Республіки Крим, він погоджується з відповідним підприємством Укравтодору в області чи Автономній Республіці Крим.”.

2. У Правилах дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 41, ст. 1852; 2005 р., № 2, ст. 86, № 27, ст. 1569; 2007 р., № 14, ст. 522):

1) доповнити пункт 1.10 після абзацу шістнадцятого новим абзацом такого змісту:

“габаритно-ваговий контроль — перевірка габаритних і вагових параметрів транспортного засобу (в тому числі механічного транспортного засобу), причепу і вантажу на предмет відповідності встановленим нормам щодо габаритів (ширина, висота від поверхні дороги, довжина транспортного засобу) та щодо навантаження (фактична маса, осьове навантаження), яка проводиться відповідно до встановленого порядку на стаціонарних або пересувних пунктах габаритно-вагового контролю;”.

У зв'язку з цим абзаци сімнадцятий—шістдесят дев'ятий вважати відповідно абзацами вісімнадцятим—сімдесятим;

2) доповнити Правила пунктами 2.4¹ та 2.4² такого змісту:

“2.4.¹ У місці здійснення габаритно-вагового контролю на вимогу працівника пункту габаритно-вагового контролю або працівника МВС водій

вантажного автомобіля (в тому числі механічного транспортного засобу) повинен зупинитися з дотриманням вимог цих Правил, а також:

а) передати для перевірки документи, зазначені в підпунктах "а", "б" і "г" пункту 2.1 цих Правил;

б) надати транспортний засіб та причіп (за наявності) для вагового та/або габаритного контролю відповідно до встановленої процедури.

2.4.² У разі виявлення під час здійснення габаритно-вагового контролю невідповідності фактичних вагових та/або габаритних параметрів установленим нормам і правилам рух такого транспортного засобу та/або причепу забороняється до отримання в установленому порядку дозволу на проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, про що складається відповідний акт."

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 27 червня 2007 р. № 879

ПЕРЕЛІК

актів Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 лютого 1993 р. № 83 “Про порядок збору та використання коштів для фінансування витрат, пов’язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування” (ЗП України, 1993 р., № 4—5, ст. 83).
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 1 червня 1993 р. № 390 “Про внесення доповнень до Порядку збору та використання коштів для фінансування витрат, пов’язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 лютого 1993 р. № 83” (ЗП України, 1993 р., № 11, ст. 225).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 грудня 1993 р. № 1063 “Про внесення змін до Порядку збору та використання коштів для фінансування витрат, пов’язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 лютого 1993 р. № 83” (ЗП України, 1994 р., № 4, ст. 104).
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 червня 1994 р. № 367 “Про внесення змін і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 2 лютого 1993 р. № 83” (ЗП України, 1994 р., № 10, ст. 237).
5. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 вересня 1994 р. № 693.
6. Пункт 1 змін, які вносяться до деяких рішень Уряду України щодо будівництва, ремонту та утримання автомобільних доріг, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 9 березня 1995 р. № 168 (ЗП України, 1995 р., № 5, ст. 133).
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 червня 1999 р. № 1162 “Про внесення доповнення до Порядку збору та використання коштів для фінансування витрат, пов’язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування” (Офіційний вісник України, 1999 р., № 26, ст. 1240).
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 листопада 1999 р. № 2170 “Про внесення доповнення до Порядку збору та використання коштів для фінансування витрат, пов’язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг загального користування” (Офіційний вісник України, 1999 р., № 48, ст. 2365).
9. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2001 р. № 1804 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 1, ст. 22).

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ВИТЯГ З ПРОТОКОЛУ № 26

засідання Кабінету Міністрів України

від 13 червня 2007 року

3. Про проекти постанов Кабінету Міністрів України

7. Прийняти постанову Кабінету Міністрів України „Про заходи щодо збереження автомобільних доріг загального користування”, доручивши Секретаріату Кабінету Міністрів оформити її відповідно до регламентних вимог.

Прем'єр-міністр України

В. ЯНУКОВИЧ